

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 32D/10/2022
Identifikačné číslo spisu: 9622200071
Dátum vydania rozhodnutia: 18. januára 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Anita Filová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:9622200071.1

ROZHODNUTIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej (sudkyňa spravodajkyňa), sudcov JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Mariána Fečíka a prísediacich sudcov JUDr. Kataríny Nagyovej a JUDr. Juraja Šikutu v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. N. X., notárke so sídlom B. Ú. P. U., U. XXXX, XXX XX U., v konaní o návrhu ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania pre disciplinárne previnenie podľa § 91 ods. 1 prvej vety zákona SNR č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov, na ústnom pojednávaní dňa 18. januára 2023 takto

r o z h o d o l :

Disciplinárne obvinená JUDr. N. X., narodená XX.XX.XXXX, B., U. U. B. Ú. P. U., U. XXXX, XXX XX U. sa

I. Podľa § 34 ods. 2 písm. b) zákona č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)

o s l o b o d z u j e

spod disciplinárneho návrhu ministerky spravodlivosti SR podaného dňa 25. apríla 2022 v bode 1 pre disciplinárne previnenie podľa § 91 ods. 1 zákona SNR č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe, že dňa 26.11.2020 na B. Ú. U. XXXX, XXX XX U. spísala notársku zápisnicu č. N 330/2020, Nz 41108/2020, NCRIs 41667/2020 (ďalej aj len „notárska zápisnica č. N 330/2020“), ktorou osvedčila vyhlásenie účastníčky T. T., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L.B. XXX/X, XXX XX W. B. S., o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území W. B. S., evidovaných na LV č. XXXX pod B1 a pod B2 v podiele 1/1, napriek tomu, že spísanie notárskej zápisnice č. N 330/2020 zjavne obchádza zákonné ustanovenie § 134 ods. 1 v spojení s ustanovením § 130 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, a to tým, že účastníčka zjavne nebola oprávnenou držiteľkou, keďže svoju dobromyseľnosť odvodila z titulu právneho nástupníctva a od notárskej zápisnice č. N 110/2008, Nz 17882/2008, NCRIs 17712/2008 zo dňa 29.04.2008, ktorej predmetom bolo osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva účastníčkou k inej nehnuteľnosti, a teda disciplinárne obvinená bola povinná odmietnuť spísanie

notárskej zápisnice č. N 330/2020 v zmysle ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku v znení účinnom v rozhodnom čase, pretože

skutok, ktorého sa disciplinárne obvinená dopustila, nie je disciplinárnym previnením.

II. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)

uznáva vinnou, že

v bode 2

dňa 14.12.2020 na B. Ú. U. XXXX, XXX XX U. spísala notársku zápisnicu č. N 371/2020, Nz 50492/2020, NCRIs 51050/2020 (ďalej aj len „notárska zápisnica č. N 371/2020“), ktorou osvedčila vyhlásenie účastníka Ing. P. Č., rod. Č., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Z.Í. Š. XXX, o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území P. Y., evidovaných na LV č. XXX pod B1-B3 v podiele 1/1, napriek tomu, že spísanie notárskej zápisnice č. N 371/2020 zjavne obchádza zákonné ustanovenie § 134 ods. 1 v spojení s ustanovením § 130 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, a to tým, že účastník zjavne nebol oprávneným držiteľom, keďže svoju dobromyseľnosť odôvodil z titulu právneho nástupníctva, a teda disciplinárne obvinená bola povinná odmietnuť spísanie notárskej zápisnice č. N 371/2020 v zmysle ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku v znení účinnom v rozhodnom čase,

v bode 3

dňa 14.12.2020 na B. Ú. U. XXXX, XXX XX U. spísala notársku zápisnicu č. N 377/2020, Nz 51044/2020, NCRIs 51539/2020 (ďalej aj len „notárska zápisnica č. 377/2020“), ktorou osvedčila vyhlásenie účastníčky H. W., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX L. XXX, o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území L. pod B1-B4, napriek tomu, že spísanie notárskej zápisnice č. N 377/2020 zjavne obchádza zákonné ustanovenie § 134 ods. 1 v spojení s ustanovením § 130 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, a to tým, že účastníčka zjavne nebola oprávnenou držiteľkou, keďže svoju dobromyseľnosť odvodila z titulu právneho nástupníctva, a teda disciplinárne obvinená bola povinná odmietnuť spísanie notárskej zápisnice č. N 377/2020 v zmysle ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku v znení účinnom v rozhodnom čase,

v bode 4

dňa 15.12.2020 na B. Ú. U. XXXX, XXX XX U. spísala notársku zápisnicu č. N 380/2020, Nz 51887/2020, NCRIs 52418/2020 (ďalej aj len „notárska zápisnica č. 380/2020“), ktorou osvedčila vyhlásenie účastníka Y.B. R., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXXX/XX, XXX XX U., o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území U., evidovaných na LV č. XXXX pod B10, B14-B19, napriek tomu, že spísanie notárskej zápisnice č. N 380/2020 zjavne obchádza zákonné ustanovenie § 134 ods. 1 v spojení s ustanovením § 130 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, a to tým, že účastník zjavne nebol oprávneným držiteľom, keďže svoju dobromyseľnosť odvodil od bližšie nešpecifikovanej darovacej zmluvy z roku 1978 bez doloženia dôkazu o jej existencii, a teda disciplinárne obvinená bola povinná odmietnuť spísanie notárskej zápisnice č. N 380/2020 v zmysle ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku v znení účinnom v rozhodnom čase,

v bode 5

dňa 15.12.2020 na B. Ú. U. XXXX, XXX XX U. spísala notársku zápisnicu č. N 381/2020, Nz 52336/2020, NCRIs 52857/2020 (ďalej aj len „notárska zápisnica č. 381/2020“), ktorou osvedčila vyhlásenie účastníčky: H.) C. X., rod Č., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX U. G. X o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území U. G., parc. č. 568/8 a parc.č. 463/2 X.) T. Š., rod Č., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L.. Y. XXXX/XX, XXX XX U., o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území U. G. parc.č. 463/1

napriek tomu, že spísanie notárskej zápisnice č. N 381/2020 zjavne obchádza zákonné ustanovenie § 134 ods. 1 v spojení s ustanovením § 130 zákona č 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, a to tým, že účastníčky zjavne neboli oprávnenými držiteľkami, keďže svoju dobromyseľnosť odvodili z titulu bližšie nešpecifikovanej darovacej zmluvy z roku 1983 bez doloženia dôkazu o jej existencii, a teda disciplinárne obvinená bola povinná odmietnuť spísanie notárskej zápisnice č. N 381/2020 v zmysle ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku v znení účinnom v rozhodnom čase,

t e d a

porušila svoju povinnosť uvedenú v ustanovení § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku, podľa ktorého notár je povinný postupovať pri notárskej činnosti s odbornou starostlivosťou. Notár je povinný odmietnuť vykonať požadovaný úkon, ak je zjavné, že úkon odporuje zákonu, obchádza zákon, prieči sa dobrým mravom, alebo ak je vykonanie úkonu osobitný zákon zveril inému orgánu verejnej moci. Na požiadanie vydá notár žiadateľovi písomné potvrdenie o dôvodoch odmietnutia úkonu,

č í m s p á c h a l a

v bodoch 2 až 5 disciplinárne previnenie v zmysle ustanovenia § 91 ods. 1 prvej vety Notárskeho poriadku, za to sa jej ukladá:

úhrnné disciplinárne opatrenie podľa § 91 ods. 3 písm. b) Notárskeho poriadku v znení účinnom v rozhodnom čase v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona, a to peňažná pokuta vo výške 1 400 eur.

III. Podľa § 38 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku je disciplinárne obvinená JUDr. N. X. p o v i n n á nahradit' štátu trovy disciplinárneho konania vo výške 120 eur, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

I.
Disciplinárny návrh

1. Ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len ako „navrhovateľka“ alebo „navrhovateľ“) v disciplinárnom návrhu uviedla, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) začalo vykonávať štátny dohľad nad činnosťou disciplinárne obvinenej dňa 04.03.2021, kedy požiadalo disciplinárne obvinenú o poskytnutie informácií v rozsahu uvedenia počtu notárskych zápisníc, ktorými osvedčila vyhlásenie účastníkov o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v jednotlivých mesiacoch v roku 2020. Dňa 16.03.2021 bola ministerstvu spravodlivosti doručená odpoveď disciplinárne obvinenej; dňa 03.05.2021 boli navrhovateľke doručené príslušné notárske spisy, čo znamená, že dňom 03.05.2021 mala navrhovateľka možnosť oboznámiť sa s ich obsahom, a teda dozvedieť sa o

možnom disciplinárnom previnení disciplinárne obvinenej. Preto skonštatovala, že daný disciplinárny návrh bolo možné podať do 03.05.2022, teda v lehote do jedného roka odo dňa, kedy sa dozvedela o disciplinárnom previnení disciplinárne obvinenej. Vo vzťahu k objektívnej trojročnej lehote uviedla, že táto je zachovaná, keďže sa disciplinárne obvinená mala disciplinárnych previnení dopustiť v období od 26.11.2020 do 15.12.2020.

2. K skutku uvedenom v bode 1 disciplinárneho návrhu navrhovateľka uviedla, že disciplinárne obvinená pojala do notárskej zápisnice č. N 330/2020 vyhlásenie účastníčky T. T. o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, v ktorom nadobudnutie vlastníckeho práva odvodila od právneho nástupníctva po T. T., rod. P. a po Y. P.. Súčasne svoje vlastnícke právo odvodila od notárskej zápisnice č. 110/2008, Nz 17882/2008, NCRIs 17712/2008 zo dňa 29.04.2008, ktorou notárka JUDr. T. K. osvedčila vyhlásenie účastníčky T. T. a účastníka Y. T. o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území W. B. S., zapísané na LV č. XXXX, parc. č. 702/3 pod B1 v 1 a pod B2 v 1. V súvislosti s notárskou zápisnicou č. 110/2008 tiež uviedla, že táto sa týkala iných nehnuteľností.

3. Navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že právne nástupníctvo nie je dôvodom pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, ale je dôvodom pre nadobudnutie vlastníckeho práva dedením, pričom vydržaním nemožno obchádzať dedenie ako odlišný právny inštitút (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Asan/19/2019 z 29. septembra 2021) dodajúc, že dedenie predstavuje derivatívny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, pričom vydržanie predstavuje spôsob originárny. Tiež poukázala na to, že T. T., rod. P. a ani Y. P.E. nesvedčil zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností.

4. Ďalej navrhovateľka dôvodila, že dedenie nie je dôvodom pre vydržanie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a zároveň notárska zápisnica č. N 110/2008 nie je nadobúdacím titulom spôsobilým vyvolať v účastníčke pocit dobromyseľnosti, preto disciplinárne obvinená mala žiadať od účastníčky dôkaz o existencii iného nadobúdacieho titulu, ktorý by v nej oprávnene vzbudil dojem, že je vlastníčkou vydržanej nehnuteľnosti a v prípade, ak by takýto dôkaz nepredložila, mala disciplinárne obvinená odmietnuť vykonať úkon notárskej činnosti. Disciplinárne obvinená však namiesto tohto postupu pojala do notárskej zápisnice vyhlásenie, že účastníčka vydržala vlastnícke právo na základe právneho nástupníctva.

5. Mala za to, že disciplinárne obvinená nie je oprávnená osvedčiť akékoľvek vyhlásenia vydržateľa, je oprávnená osvedčiť len to vyhlásenie, z ktorého je zrejmé, že vydržateľ splnil hmotnoprávne podmienky vydržania a ktoré obsahuje všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 63 Notárskeho poriadku v znení účinnom v rozhodnej dobe. Preto bola povinná v zmysle ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku odmietnuť spísať notársku zápisnicu č. N 330/2020, nakoľko táto obchádza príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Tým, že notársku zápisnicu vydala, disciplinárne obvinená závažným spôsobom porušila svoju povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku, čím mohla byť naplnená skutková podstata disciplinárneho previnenia v zmysle ustanovenia § 91 ods. 1 Notárskeho poriadku.

6. K skutku uvedenom v bode 2 disciplinárneho návrhu navrhovateľka uviedla, že disciplinárne obvinená pojala do notárskej zápisnice č. N 371/2020 vyhlásenie účastníka Ing. P. Č. o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v ktorom účastník opisoval ako nadobudla vlastnícke právo k vydržaným nehnuteľnostiam jeho právna predchodkyňa (Z. Č.), pričom vo vyhlásení neuviedol explicitne nadobúdaci titul, na základe ktorého sa cíti byť oprávneným držiteľom. Z vyhlásenia však možno vyvodiť, že svoju dobromyseľnosť odvodil od právneho nástupníctva po Z. Č., ktorej nesvedčil zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností. V súvislosti s právnym názorom vo vzťahu k uvedenému skutku odkázala na právny názor uvedený k skutku 4 disciplinárneho návrhu. Navrhovateľka poukázala tiež na skutočnosť, že vyhlásenie účastníka považuje za nedostatočné, pričom toto neobsahuje ani len všetky obligatórne náležitosti, akými sú okolnosti odôvodňujúce začatie oprávnenej držby, jej trvanie a nepretržitosť, pričom účastník vo vyhlásení opisuje výlučne okolnosti držby jeho právnych predchodcov, nie však jeho oprávnenej

držby. Mala za to, že uvedené skutočnosti museli byť disciplinárne obvinenej zrejme už z vyhlásenia účastníka, bez potreby osobitného dokazovania alebo vykonania iného šetrenia. Preto uzavrela, že účastník nesplnil obligatorne hmotnoprávne podmienky vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a teda disciplinárne obvinená bola povinná v zmysle ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku odmietnuť spísať notársku zápisnicu č. N 371/2020, keďže táto obchádza príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedené mala za to, že vydaním notárskej zápisnice disciplinárne obvinená závažným spôsobom porušila svoju povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku, čím mohla byť naplnená skutková podstata disciplinárneho previnenia v zmysle ustanovenia § 91 ods. 1 Notárskeho poriadku.

7. K skutku uvedenom v bode 3 disciplinárneho návrhu navrhovateľka uviedla, že disciplinárne obvinená pojala do notárskej zápisnice č. N 377/2020 vyhlásenie účastníčky H. W. o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, v ktorej účastníčka odvodzuje svoju oprávnenú držbu od právneho nástupníctva po Š. L., ktorému nesvedčil zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností. Rovnako v tomto bode odkazuje na svoj právny názor uvedený k bodu IX (správne malo byť uvedené IV). Ďalej poukázala na to, že v danom prípade išlo o nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v extraviláne, pričom pôvodní vlastníci, ktorým svedčil zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností boli neznámi vlastníci, preto bola účastníčka povinná doložiť aj vyjadrenie Slovenského pozemkového fondu v zmysle ustanovenia § 63 ods. 1 písm. a) bod 3 Notárskeho poriadku v znení účinnom v rozhodnej dobe, avšak v príslušnom notárskom spise sa takéto vyjadrenie nenachádza. Navrhovateľka mala za to, že tieto skutočnosti museli byť disciplinárne obvinenej zrejme už z vyhlásenia účastníčky, bez potreby osobitného dokazovania alebo vykonania iného šetrenia. Preto uzavrela, že nakoľko účastníčka nesplnila obligatorne hmotnoprávne podmienky vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, bola disciplinárne obvinená v zmysle ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku odmietnuť spísať notársku zápisnicu č. N 377/2020, keďže táto obchádza príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vydaním notárskej zápisnice disciplinárne obvinená závažným spôsobom porušila svoju povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku, čím mohla byť naplnená skutková podstata disciplinárneho previnenia v zmysle ustanovenia § 91 ods. 1 Notárskeho poriadku.

8. K skutku uvedenom v bode 4 disciplinárneho návrhu navrhovateľka uviedla, že disciplinárne obvinená pojala do notárskej zápisnice č. N 380/2020 vyhlásenie účastníka Y. R. o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, v ktorom účastník odvodil svoju oprávnenú držbu od bližšie nešpecifikovanej darovacej zmluvy z roku 1978, účastník nevyhlásil žiadne ďalšie okolnosti k nadobúdaciemu titulu, a teda nemožno jednoznačne povedať, či išlo o písomnú alebo ústnu formu darovacej zmluvy, z akého dôvodu táto zmluva nebola registrovaná štátnym notárstvom, alebo aspoň opis okolností vo veci zachovania alebo nezachovania písomnej formy zmluvy. Tiež poukázala na to, že účastník nepredložil žiaden dôkaz na podporu svojich tvrdení, či už samotnú darovaciu zmluvu alebo napríklad protokol o prevzatí darovacej nehnuteľnosti. Navrhovateľka vo vzťahu k dobromyseľnosti držiteľa citovala z rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo 283/2009 z 27. októbra 2010, sp.zn. 3M Cdo 7/2010 a sp.zn. 3M Cdo 8/2010 oba z 31. októbra 2011. Ďalej poukázala na to, že od roku 1951 až do roku 1964 sa aplikovala zákonná požiadavka písomnej formy pri právnych úkonoch a právach k nehnuteľnostiam a následný zápis do pozemkovej alebo železničnej knihy alebo bolo potrebné uložiť listinu na súde. Od roku 1964 až do roku 1993 sa aplikovala zákonná požiadavka písomnej formy zmluvy, na základe ktorej sa prevádza vlastnícke právo k nehnuteľnosti a jej následná registrácia štátnym notárstvom. V tejto súvislosti dôvodila, že už od 01.01.1951 zákon jasne a zreteľne formuloval spôsob nadobúdania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a ustanovoval požiadavku písomnej formy darovacej zmluvy a zároveň požadoval splnenie ďalšieho kroku, ktorým v roku 1978 bola požiadavka registrácie štátnym notárstvom. Preto uzavrela, že nakoľko účastník nesplnil obligatorne hmotnoprávne podmienky vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, bola disciplinárne obvinená v zmysle ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku povinná odmietnuť spísať notársku zápisnicu č. N 380/2020, keďže táto obchádza príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vydaním notárskej zápisnice disciplinárne obvinená závažným spôsobom porušila svoju povinnosť

vyplývajúcu z ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku, čím mohla byť naplnená skutková podstata disciplinárneho previnenia v zmysle ustanovenia § 91 ods. 1 Notárskeho poriadku.

9. K skutku uvedenom v bode 5 disciplinárneho návrhu navrhovateľka uviedla, že disciplinárne obvinená pojala do notárskej zápisnice č. N 381/2020 vyhlásenie účastníčok C. X. a T. Š. o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v ktorom účastníčky odvodili svoju oprávnenú držbu od bližšie nešpecifikovanej darovacej zmluvy z roku 1983, pričom uviedli, že táto darovacia zmluva nebola registrovaná štátnym notárstvom z dôvodu, že T. Š. v danom čase bola maloletá, pričom nebol podaný návrh na schválenie úkonu súdom. Vo vzťahu k právnomu názoru, navrhovateľka odkázala na dôvody uvedené v bode XII (správne malo byť uvedené v bode IV). Zároveň poukázala na skutočnosť, že zo samotného vyhlásenia účastníčok vyplýva, že si boli vedomé tej skutočnosti, že právna úprava v roku 1983 vyžadovala registráciu darovacej zmluvy štátnym notárstvom a zároveň si boli vedomé skutočnosti, že takýto právny úkon maloletej podlieha schváleniu súdom dodajúc, že uvedené jednoznačne preukazuje, že nejde o ospravedliteľný právny omyl a že účastníčky nemohli byť ani len subjektívne presvedčené, že im vydržané nehnuteľnosti vlastnícky patria. Preto mala za to, že nakoľko účastníčky nespĺnili obligatórne hmotnoprávne podmienky vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, bola disciplinárne obvinená v zmysle ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku povinná odmietnuť spísať notársku zápisnicu č. N 381/2020, keďže táto obchádza príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vydaním notárskej zápisnice disciplinárne obvinená závažným spôsobom porušila svoju povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku, čím mohla byť naplnená skutková podstata disciplinárneho previnenia v zmysle ustanovenia § 91 ods. 1 Notárskeho poriadku.

10. Vo vzťahu k vymedzeným skutkom mala navrhovateľka za to, že účastníci predmetných notárskych zápisníc mali vydržané nehnuteľnosti iba v držbe, avšak neboli oprávnenými držiteľmi, keďže nemohli byť dobromyseľne presvedčení, že im nehnuteľnosti vlastnícky patria dodajúc, že táto skutočnosť musela byť disciplinárne obvinenej zrejماً už zo samotného vyhlásenia účastníčok, a teda mala povinnosť odmietnuť vykonať úkon notárskej činnosti - spísanie predmetných notárskych zápisníc.

11. Navrhovateľka vo vzťahu k navrhovanému disciplinárnemu opatreniu - peňažnej pokuty vo výške 3 300 eur uviedla, že toto vychádza zo samotného charakteru pochybenia. Poukázala na to, že vydržanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nastáva už momentom splnenia zákonných hmotnoprávnych podmienok, a to uplynutím zákonnej desaťročnej doby oprávnenej držby, pričom osvedčenie tejto skutočnosti notármi (v tom čase) má deklaratórny charakter potrebný pre zápis vlastníckeho práva v príslušnom katastri nehnuteľností. V tejto súvislosti uviedla, že kataster nehnuteľností nemá žiadne zákonné oprávnenie kvalifikovane napadnúť takúto notársku zápisnicu, a preto mu neostáva nič iné ako zapísať vlastnícke právo na príslušný list vlastníctva a preto je absolútne nevyhnutné, aby notári pristupovali k výkonu osvedčovacej činnosti zodpovedne a s odbornou starostlivosťou. Tiež mala za to, že navrhnuté disciplinárne opatrenie vychádza z rozsahu disciplinárnych previnení (5 notárskych zápisníc), a teda nejde o ojedinelý prípad. Rovnako poukázala na skutočnosť, že voči disciplinárne obvinenej je na Notárskej komore Slovenskej republiky vedené disciplinárne konanie č. DK 4/2021 vo veci porušenia povinnosti pri spísaní šiestich notárskych zápisníc, ktorými disciplinárne obvinená osvedčila vyhlásenie účastníčok o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, za čo jej bolo navrhované uložiť disciplinárne opatrenie - peňažná pokuta vo výške 3 300 eur.

12. S poukazom na uvedené sa navrhovateľke javí ako dôvodné podať tento návrh na začatie disciplinárneho konania, v rámci ktorého navrhla, aby bola disciplinárne obvinená uznaná za vinnú a bolo jej uložené disciplinárne opatrenie - peňažná pokuta vo výške 3 300 eur.

II.

Vyjadrenie disciplinárne obvinenej

13. Disciplinárne obvinená sa k disciplinárnemu návrhu vyjadrila podaním doručeným Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší správny súd“) dňa 27. mája 2022 navrhujúc, aby ju disciplinárny senát v zmysle ustanovenia § 34 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku oslobodil.

14. K notárskej zápisnici uvedenej v skutku 1 uviedla, že podľa vyjadrení účastníčky a doložených listín bolo zistené a preukázané, že pozemok zapísaný na LV č. XXXX, katastrálne územie: W. B. S., parc. E-KN 702/102 orná pôda o výmere 499 m², v celkovom podiele 1/1, ktorý bol predmetom vydržania vlastníckeho práva, bol v minulosti súčasťou majetkového substrátu zapísaného v pôvodnej pozemnoknižnej zápisnici 317, katastrálne územie: W. B. S. a bol vytvorený z pôvodnej mpč. parcely 702/3 roľa v W. o výmere 1 532 m². Účastníčka uviedla, že niekedy v 80. rokoch došlo k rozdeleniu pozemku pôvodnej parcely mpč. 702/3 na dva novovytvorené pozemky, parcela č. 702/3 orná pôda o výmere 982 m² a parc. č. 702/102 orná pôda o výmere 499 m² s tým, že vlastníci a zároveň užívatelia o tomto rozdelení nemali vedomosť, išlo o administratívny úkon štátu z dôvodu určenia hraníc intravilánu a extravilánu. V roku 2008 účastníčka požiadala o spísanie notárskej zápisnice o vydržaní vlastníckeho práva notárku JUDr. T. K. k pozemku parc. č. 702/3 s tým, že bola v domnení, že nadobúda vlastnícke právo k celej výmere pôvodnej parcely 702/3. Nie je teda pravdivé tvrdenie navrhovateľky, že účastníčka svoje vlastnícke právo odvodzovala od tejto notárskej zápisnice, túto použila len ako dôkaz, že už v roku 2008 sa pokúšala vysporiadať pozemok v domnení, že ide o celú pôvodnú výmeru pôvodnej mpč. parcely, ktorá bola len administratívne rozdelená a v prírode je stále jednoliatou parcelou.

15. Ďalej k notárskej zápisnici uvedenej v skutku 1 uviedla, že do notárskej zápisnice účastníčka taktiež uviedla detailný opis vlastníckych a personálnych vzťahov k danému pozemku. Uviedla, že pôvodným pozemnoknižným vlastníkom bol Y. X., ženatý s T. P. a to právnym titulom dedenia v roku 1918, v roku 1931 a aj na základe skutočného rozdelenia v roku 1934. Zápisom uznesenia o odovzdaní pozostalosti z dedičského rozhodnutia D 447/34 vlastnícke právo nadobudli deti Y. X., v tom čase maloletí Y. X. a mal. X. X.Á.. Účastníčka svoje vlastnícke právo odvodila od jej právneho predchodcu, jej otca Y. P., ktorý bol bratom T. P., manželky Y. X. a matky Y. a X. X. a od dohôd, ktoré sa v rodine uskutočnili v 50. rokoch. Poslední pozemkovoknižní spoluvlastníci Y. X. a X. X. predumreli svoju matku T. X., rod. P.X.. Majetok tvoriaci majetkový substrát pôvodnej parcely mpč. 702/3 darovala T. X.Á., rod. P. svojmu bratovi Y. P. a neteri T. P. niekedy v roku 1950, a to aj z dôvodu platenia tzv. kontigentov. O tomto úkone bola podľa informácii, ktoré sa v rodine dochovali aj spísaná darovacia zmluva, táto však nebola vtabulovaná v pozemkovej knihe z dôvodu maloletosti netere T.. Od roku 1950 bola držba pozemku pokojná, dobromyseľná a nepretržitá, v obci W. B. S. bola účastníčka považovaná za vlastníka pozemku v celej pôvodnej výmere. Vyhlásenie účastníčky o držbe potvrdili aj dvaja vo veci nezaujatí svedkovia, ako aj obec W. B. S..

16. Disciplinárne obvinená ďalej argumentovala, že dobromyseľnosť je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, keď si napríklad prisvojuje nejakú vec alebo tou vecou disponuje. Ide teda o psychický stav, vnútorné presvedčenie subjektu, ktoré samo osebe nemôže byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť len skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa vnútorné presvedčenie prejavuje navonok, teda okolnosti, z ktorých možno vyvodiť presvedčenie nadobúdateľa o dobromyseľnosti, že mu vec patrí. Na rozdiel od preukazovania vlastníctva nie je potrebné, aby bol preukazovaný platný právny dôvod nadobudnutia, riadny prechod vlastníctva, ale len okolnosti svedčiace o poctivosti nadobudnutia (stanovisko Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 29.12.1984, sp.zn. Cpj 51/87, R 45/1986). Nadobúdateľ svoju dobrú vieru nemusí ani preukazovať, lebo v zmysle ustanovenia § 130 ods. 1 in fine Občianskeho zákonníka aj v pochybnostiach platí, že držba je oprávnená.

17. Poukázala aj na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), ktorý zdôraznil, že pri preukazovaní súdnej ochrany v súvislosti s nadobúdaním vlastníckeho práva vydržaním treba za podstatu a zmysel základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len

„Listina“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny, ako aj práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) považovať taký výklad ustanovenia § 134 Občianskeho zákonníka, ktorý podporuje zákonnú intenciu viesť do súladu dlhodobý faktický stav nepretržitej držby oprávneným držiteľom (ktorý je po stanovenú dobu objektívne presvedčený o svojom domnelom vlastníkom práve) so stavom vlastníckym. A contrario, výklad, ktorý túto možnosť vylučuje, resp. ju obmedzuje podstatným spôsobom, nemožno považovať za ústavne konformný (nález ústavného súdu sp.zn. II. ÚS 484/2015 zo dňa 14.11.2018). Pri ústavne konformnom výklade dobromyseľnosti držby treba skúmať, či držiteľ objektívne mohol byť presvedčený o tom, že držanú vec poctivým spôsobom nadobudol, pričom za poctivý spôsob nadobudnutia veci treba považovať také nadobudnutie, ktoré je v súlade s dobrými mravmi. Spravidla je preto rozhodujúce, že držiteľ za držanú vec zaplatil dohodnutú sumu, prípadne poskytol iné dohodnuté plnenie alebo preukázateľne išlo o dar ako bezodplatné plnenie.

18. Disciplinárne obvinená za listinu veľkej právnej sily považovala aj potvrdenie obce Kamenica nad Cirochou, ktorá potvrdila skutočnosti uvádzané účastníčkou, keďže je to práve obec, kto najlepšie vie, kto je právnym nástupcom, kto sa o pôdu a nehnuteľnosť staral a stará.

19. S poukazom na uvedené disciplinárne obvinená uzavrela, že účastníčka splnila podmienky vydržania a preto z jej strany nebol dôvod odmietnuť spísanie notárskej zápisnice.

20. K notárskej zápisnici uvedenej v skutku 2 disciplinárne obvinená uviedla, že podľa vyjadrení účastníka a doložených listín bolo zistené a preukázané, že je oprávneným držiteľom nehnuteľností - pozemkov zapísaných na LV č. XXX, katastrálne územie: P. Y., ako parcely registra E-KN 114 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 713 m², parcela E-KN 122/1 orná pôda o výmere 407 m², parcela E-KN 122/2 orná pôda o výmere 679 m², parcela E-KN 189 záhrada o výmere 438 m², v podiele 1/1. Bolo zistené a preukázané, že predmetné nehnuteľnosti boli v pozemkovej knihe obce Vyšná Jablonka zapísané v zápisnici č. 51. Pôvodnými vlastníkami z titulu zápisu v roku 1924 boli H. W., N. W., H. W., a to každý z nich v podiele 1/3, títo sa vystažovali do USA, kde žili v meste U.. Zmluvou zo dňa 22.4.1939 svoje podiely na uvedených nehnuteľnostiach odpredali Z. Č., rod. W., roľníčke vo P. Y. a jej sestre T. U. prebývajúcej v J., americkej obyvateľke, a to za kúpnu cenu 3 000 Kčs.

21. Ďalej vo vzťahu k tejto notárskej zápisnici uviedla, že Z. Č. sa narodila dňa 10.11.1906 rodičom O. (K.) W. a T., rod. U.. Dňa 14.02.1927 sa vydala za O. (K.) Č., z ich manželstva pochádzali štyri deti, a to K., ktorý zomrel ako maloletý, T., narodená dňa XX.X.XXXX, H., narodená XX.X.XXXX a P., narodený XX.XX.XXXX. T. U., sestra Z. Č., zomrela v D. ako bezdetná, pričom svoj podiel k nehnuteľnostiam odkázala svojej sestre neformálnou zmluvou, dopisom. Z. Č.D. celý majetok pokojne, nepretržite a dobromyseľne s pomocou svojej rodiny užívala už od roku 1939. Tieto skutočnosti potvrdili nezaujatí svedkovia, obec P. Y. a tzv. dotknutí vlastníci, súrodenci účastníka, ako právni nástupcovia mimopozemkných vlastníkov. S poukazom na uvedené mala za to, že tvrdenie navrhovateľky, že účastník zjavne nebol oprávneným držiteľom a svoju dobromyseľnosť odvodzoval od titulu právneho nástupníctva je nedôvodné a špekulatívne.

22. Poukázala aj na to, že účastník je človek vo vyššom veku, o pozemky v rodnej obci, ktoré sa nachádzajú v intraviláne sa riadne staral, udržiaval ich a za vlastníka sa aj považoval. Matka ich za svojho života podelila za vzájomného súhlasu všetkých detí a jemu pripadli tzv. americké pozemky, ktorú skutočnosť potvrdili vo vyhlásení dotknutého vlastníka.

23. Za listinu veľkej právnej sily považovala potvrdenie obce o vlastníckom práve. Rovnako za podstatnú náležitosť považovala aj to, že právna predchodkyňa a následne účastník do dnešných dní uchovávali tzv. americkú darovaciu zmluvu z roku 1939.

24. Disciplinárne obvinená s poukazom na uvedené uzavrela, že účastník splnil podmienky vydržania a nebol žiadny dôvod na odmietnutie spísania danej notárskej zápisnice.

25. K notárskej zápisnici uvedenej v skutku 3 disciplinárne obvinená uviedla, že účastníčka vyhlásila, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti - pozemku zapísaného na LV č. XXXX, katastrálne územie: L., ako parcela registra E evidovaná na mape určeného operátu, parc.č. 125 orná pôda o výmere 782 m², v celosti. Pozemok bol v minulosti súčasťou majetkového substrátu zapísaného v pôvodnej pozemnoknižnej zápisnici 5, katastrálne územie: Pichne, ako parcela mpč. 125, roľa o výmere 1 544 m². Pôvodný pozemok bol rozdelený medzi právnych predchodcov Y. J., T. Š. a H. W., ktorá svoj personálny titul odvodila od svojho právneho predchodcu Š. L., ktorý bol pozemnoknižný spoluvlastník podielu k pozemku a zároveň mimopozemnoknižný spoluvlastník jednej polovice po jeho reálnom rozdelení v prírode. Vlastnícke právo účastníčky určil už Okresný súd Humenné v konaní o určenie vlastníckeho práva vedenom pod sp.zn. 8C/614/91, v rámci ktorého bol vyhotovený znalecký posudok. V znaleckom posudku znalec geometrickým plánom v roku 1991 pozemok v prírode reálne rozčlenil na novovzniknuté pozemky parc.č. 514/2 roľa o výmere 390 m², parc. č. 514/3 roľa o výmere 390 m², parc. č. 514/4 roľa o výmere 780 m², ktorú navrhol do vlastníctva účastníčky H. W.. Okresný súd Humenné v odôvodnení rozsudku výslovne uviedol, že predmetný pozemok patrí účastníčke, ktorá je dedičkou po svojom otcovi Š. L., lebo dedila pod D 675/84 Štátne notárstvo Humenné, pričom len z dôvodu nezaujmu účastníčky podieľať sa na nákladoch konania (úhrada znaleckého) táto nie je uvedená v petite rozhodnutia.

26. Ďalej k tejto notárskej zápisnici uviedla, že nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľky, že pozemok sa nachádza mimo zastavaného územia obce, a že k jej spísaniu pristúpila bez vyjadrenia Slovenského pozemkového fondu ako správcu podielov neznámych či nezistených vlastníkov. V tejto súvislosti poukázala na to, že z tvrdenia obce L. vyplýva, že pozemok sa nachádza v zastavanom území obce a tiež Okresný súd Humenné vo svojom rozsudku uviedol, že pozemok bol vypustený z užívania JRD a že v skutočnosti je to záhrada v zastavanom území obce.

27. Tiež uviedla, že účastníčka sa ako vlastníčka aj správala, pozemok obhospodaruje a udržiava, ktorú skutočnosť potvrdili aj vo veci nezaujatí svedkovia a obec L..

28. S poukazom na tieto skutočnosti mala za to, že účastníčka splnila podmienky vydržania a nebol žiaden dôvod, aby odmietla spísať danú notársku zápisnicu.

29. K notárskej zápisnici uvedenej v skutku 4 disciplinárne obvinená uviedla, že účastník vyhlásil, že je vlastníkom nehnuteľnosti - pozemku, ktorý je zapísaný na LV č. XXXX, katastrálne územie: U., pod A parc. E-KN 5 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 39 m², kde na podiel pripadá výmera 7 m², pod B 10 v podiele 1/72, pod B 14 v podiele 1/24, pod B 15 v podiele 1/24, pod B 16 v podiele 1/24, pod B 17 v podiele 1/72, pod B 18 v podiele 1/72, pod B 19 v podiele 1/72, čo predstavuje celkový podiel 13/72. Pozemok parc. E-KN 5 tvoril v minulosti súčasť majetkového substrátu uvedeného v pozemnoknižnej zápisnici č. 61, katastrálne územie: U., ktorý tvoril dom č. 69 s dvorom a záhradou o výmere 592 siah (2 131 m²). Ako pôvodní pozemnoknižní vlastníci boli v roku 1898 v pozemkovej knihe vtabulovaní členovia rodiny L., ktorej potomkom a pozemnoknižným spoluvlastníkom zapísaným v pozemnoknižnej zápisnici č. 61 bola aj stará matka účastníka T. R. W., dcéra Y. L. a R. V.. Veľká časť členov rodiny L. sa v 30. rokoch vystaňovala do D. a svoje podiely k pozemku neformálnymi úkonmi (ústne dary, výmena za finančný príspevok na zakúpenie lodnej karty) prenechal členom rodiny, ktorí zostali žiť v meste U.. Právni predchodcovia účastníka, jeho stará matka T. R. W., rod. Holotová spolu s ostatnými žijúcimi členmi rodiny L. si pôvodný pozemok parc. mpč. 5 reálne rozdelili, o čom spísali aj dohodu zo dňa 18.8.1952. Od roku 1952 v prírode reálne vyčlenenú časť pozemku aj skutočne T. R. W., rod. V. so svojou sestrou W. V. aj užívali aj obhospodarovali.

30. Ďalej k uvedenej notárskej zápisnici uviedla, že v roku 1978 bolo v lokalite, kde sa pôvodný pozemok nachádza, začaté vyvlastňovacie konanie za účelom zriadenia IBV. Stará matka účastníka, v snahe predísť vyvlastneniu pozemku, požiadala o vysporiadanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti jej patriacej, o čom svedčí aj potvrdenie MsNV v U. zo dňa 11.12.1978. Následne v roku 1978 darovacou zmluvou pozemok, dnes identifikovaný v parc. C KN 1899/6 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 107 m², parc. C KN 1899/34 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 391 m², parc. C KN 1899/33 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 164 m², parc. C KN 1899/35 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 116 m², darovala účastníkovi. Nesúhlasila s tvrdením navrhovateľky, že účastník neuviedol ďalšie okolnosti nadobúdacieho titulu, keď predmetná darovacia zmluva, ktorej existenciu navrhovateľka spochybňuje, bola registrovaná Štátnym notárstvom pod R II 205/78 - č.s. 295/78, tak ako je to vyznačené na LV č. XXXX, katastrálne územie: U., ktorý sa aj nachádza v spise doručenom navrhovateľke spolu s mapovým operátom. Účastník odpisom tejto zmluvy nedisponoval, pričom nepovažovala za potrebné túto zmluvu od neho vyžadovať s poukazom na to, že išlo o perfektný právny úkon registrovaný príslušným orgánom - Štátnym notárstvom a riadne zaevidovaným v katastrálnom operáte.

31. Ďalej poukázala na to, že vzhľadom na vtedajší platný právny stav, predmetom prevodu nehnuteľností za účelom tzv. IBV nemohol byť pozemok vo výmere väčšej ako 800 m² a keďže pôvodná mpč. parcela túto zákonom povolenú výmeru presahovala, predmetom darovacej zmluvy mohla byť len časť pozemku v povolenej výmere a vytýčená geometrickým plánom. Zvyšok pozemku - pôvodnej mpč. 5, ktorá bola pojatá do notárskej zápisnice, zostal zaevidovaný v pôvodnom mpč. stave ako parcela E KN o výmere 39 m², bol však súčasťou daru pre účastníka, aj vzhľadom na okolnosti, že možnosť jeho samostatného využitia ani neexistovala a to vzhľadom na jeho výmeru a polohu. Tento pozemok nikdy nebol ani predmetom vyvlastňovacieho konania a reálne v prírode dodnes tvorí súčasť pozemkového substrátu reálne vyčleneného, užívaného a obhospodarovaného účastníkom a v súčasnej dobe aj jeho rodinnými príslušníkmi, spolu s rodinným domom č.s. 1978, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníka a jeho manželky. Vlastnícke právo účastníka potvrdili aj tzv. dotknutí vlastníci - spoluvlastníci zapísaní na LV č. XXXX, katastrálne územie : Snina, ktorí predmetné podiely formálne prededili a ktorí vyhlásili, že sa za vlastníkov nikdy nepovažovali a že vlastnícke právo svedčí účastníkovi.

32. S poukazom na tieto skutočnosti mala za to, že účastník splnila podmienky vydržania a nebol žiaden dôvod, aby odmietla spísať danú notársku zápisnicu.

33. K notárskej zápisnici uvedenej v skutku 5 disciplinárne obvinená uviedla, že účastníčky konania splnili podmienky podľa ustanovenia § 134 Občianskeho zákonníka. Účastníčka C. X., rod. Č. vyhlásila, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností - pozemkov nachádzajúcich sa v katastrálnom území: U. G., parcely registra „C“ parc.č. 568/8 TTP o výmere 526 m² a parc. č. 463/2 TTP o výmere 346 m², ktoré boli vytvorené geometrickým plánom vyhotoveným dňa 4. augusta 2020 z pôvodnej parcely č. 463 zapísanej na LV č. XX, katastrálne územie: U. G. a z parcely č. 170/1 zapísanej na LV č. 586, katastrálne územie: U. G..

34. Ďalej uviedla, že účastníčka T. Š., rod. Č. vyhlásila, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti - pozemku nachádzajúceho sa v katastrálnom území U. G., parcela registra „C“, parc.č. 463/1 TTP o výmere 4 881 m², ktorá parcela bola vytvorená geometrickým plánom vyhotoveným dňa 4. augusta 2020 z pôvodnej parcely č. 463 zapísanej na LV č. 86, katastrálne územie : U. G..

35. Poukázala na to, že účastníčky vyhlásili, že predmetné nehnuteľnosti nadobudli dedením ich právni predchodcovia už v 30. rokoch minulého storočia a v roku 1983 reálne darovacou zmluvou nehnuteľnosti rozdelili v prospech svojich detí. Nakoľko T. Š. v danom čase bola maloletá, zmluva nebola registrovaná štátnym notárstvom z dôvodu, že nebol podaný návrh na schválenie úkonu za maloletého. Napriek tomu všetci dohodu rešpektovali a dodržiavali, ich držba je od 80. rokov pokojná, dobromyseľná, nepretržitá a nikým nerušená, v obci sú považované za vlastníčky. Ich vlastnícke právo potvrdili aj dvaja vo veci nezaujatí

svedkovia a obec U. G., taktiež ich vlastnícke právo potvrdili aj vlastníci zapísaní na listoch vlastníctva vo vyhlásení dotknutých vlastníkov.

36. Taktiež dôvodila, že navrhovateľka nahliadnutím do katastrálneho operátu zistila, že pozemky parc. C-KN 568/8 TTP o výmere 526 m² a parc. C-KN 463/2 TTP o výmere 346 m², ktoré nadobúdala C.L. X., rod. Č. tvoria prirodzenú súčasť s pozemkami parc. C-KN 468 záhrada o výmere 1 492 m², parc. C-KN 467/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 172 m², parc. C KN 467/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 171 m² so stavbou rodinného domu č. s. 2, parc. C-KN 467/3 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 108 m² so stavbou hospodárskej budovy a sú vo výlučnom vlastníctve účastníčky.

37. Rovnako poukázala na to, že navrhovateľka nahliadnutím do katastrálneho operátu zistila, že pozemok parc. C-KN 463/1 TTP o výmere 4 881 m², ktorý nadobudla T. Š., rod. Č.Q., tvorí prirodzenú súčasť s pozemkami parc. C-KN 470/12 ostatná plocha o výmere 734 m², parc. E-KN 170/1 TTP o výmere 6 840 m², parc. E-KN 171 zastavaná plocha a nádvorie so stavbou rekreačnej chatky a priláhlého rybníka, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve účastníčky.

38. Za nesprávne považovala disciplinárne obvinená tvrdenie navrhovateľky, že keďže zo samotného vyhlásenia účastníčok vyplýva, že si boli vedomé skutočnosti, že právna úprava v roku 1983 vyžadovala registráciu darovacej zmluvy štátnym notárstvom a taktiež si boli vedomé skutočnosti, že takýto právny úkon maloletej podlieha schváleniu súdom, nešlo o ospravedlniteľný právny omyl a účastníčky nemohli byť ani len subjektívne presvedčené, že im vydržané nehnuteľnosti vlastnícky patria. V tejto súvislosti argumentovala, že účastníčka T. Š. mala v roku 1983 13 rokov a účastníčka C. X. mala v danom roku 20 rokov, pričom vzhľadom na ich vek, spoločenskú situáciu a ich vtedajšie možnosti využívania nehnuteľností, ktoré boli predmetom daru, nemali určite vedomosť o potrebných právnych úkonoch a následne sa o nich dozvedali z rozprávania svojich rodičov.

39. S poukazom na tieto skutočnosti mala za to, že účastníčky splnili podmienky vydržania a nebol žiaden dôvod, aby odmietla spísať danú notársku zápisnicu.

40. Disciplinárne obvinená doručila Najvyššiemu správne súdu dňa 23. augusta 2022 ďalšie vyjadrenie vo veci. V tomto zdôraznila, že vo všetkých prípadoch vydržania išlo o situácie, kedy bola držba účastníkov skutočne pokojná a dlhodobá, nešlo o prípady, kedy by bol niekto ukrátený a už vôbec nie o prípady zneužitia tohto inštitútu. Mala za to, že je neprípustné a realitu prehliadajúce, ak sa očakáva, že jednotliví účastníci vždy preukážu existenciu právne perfektného nadobúdacieho titulu, od ktorého by sa malo vydržanie opierať, nakoľko ak by existoval právne perfektný nadobúdací titul (napríklad právne perfektná darovacia zmluva), vydržanie by bolo zbytočné. Tiež poukázala na to, že osvedčila vyhlásenie o vydržaní v prípade osôb, u ktorých neboli pochybnosti o ich dobromyseľnosti ani pokojnej a dlhodobej držbe, čo podčiarkuje najmä skutočnosť, že tieto okolnosti boli potvrdené aj napr. obcou, ktorej stanovisko považovala za významné. Zvýraznila, že jej skutočnou snahou bolo napomôcť zosúladieniu dlhodobého faktického a nikým nerozporovaného stavu so stavom právnym, čo je aj skutočným účelom vydržania. Rovnako poukázala na to, že údajné porušenie zákonnej povinnosti je postavené na prekonanej judikatúre. Vo výške navrhovanej sankcie uviedla, že túto považuje za neprimeranú a to z dôvodu, že v jej prípade nešlo o zneužitie či o napomáhanie zneužitia inštitútu vydržania, ale o snahu napomôcť zosúladiť skutočný stav so stavom právnym, a to v prípadoch, kedy oprávnenosť držby nebola sporná, išlo o držbu pokojnú, ktorú nespochybňovali napríklad ani ostatní súrodenci, či samotná obec. Rovnako poukázala na to, že takáto pokuta nemôže plniť ani preventívny charakter.

III.

Konanie pred disciplinárnym senátom

41. Najvyšší správny súd v prvom rade skúmal, či disciplinárny návrh spĺňa predpoklady pre vecné prejednanie. Dospel k záveru, že disciplinárny návrh bol podaný oprávnenou osobou, obsahuje stanovené náležitosti a vo vzťahu ku skutkom vymedzeným v disciplinárnom návrhu bol tento podaný tak v rámci subjektívnej, ako aj objektívnej lehoty. Z pohľadu plynutia subjektívnej lehoty (§ 14 disciplinárneho súdneho poriadku) považoval disciplinárny senát za relevantný deň doručenia na vec vzťahujúcich sa notárskych spisov navrhovateľke, teda 3. máj 2021, pričom disciplinárny návrh bol Najvyššiemu správne mu súdu doručený dňa 25. apríla 2022. Pokiaľ ide o objektívnu trojročnú lehotu na podanie disciplinárneho návrhu (§ 14 disciplinárneho súdneho poriadku, § 92 Notárskeho poriadku v znení účinnom do 30. novembra 2021) táto bola vo všetkých posudzovaných prípadoch zachovaná, keď ku skutkom malo dôjsť v období od 26. novembra 2020 do 15. decembra 2020.

42. Dňa 21. novembra 2022 bolo nariadené vo veci ústne pojednávanie, ktorého termín bol určený na 18. január 2023 o 10:00 hod. Upovedomenie o ústnom pojednávaní bolo disciplinárne obvinenej a navrhovateľovi doručené dňa 6. decembra 2022, obhajkyňa disciplinárne obvinenej dňa 7. decembra 2022.

IV.

Ústne pojednávanie vo veci, dokazovanie a záverečné reči

43. Ústne pojednávanie sa vo veci uskutočnilo dňa 18. januára 2023 za prítomnosti účastníkov disciplinárneho konania. Na ústnom pojednávaní poverená zástupkyňa navrhovateľa predniesla disciplinárny návrh v zhode s jeho písomným vyhotovením.

44. Po prednesení disciplinárneho návrhu zaujala svoje stanovisko v danej veci obhajkyňa disciplinárne obvinenej, ktorá pridržiac sa doručených vyjadrení poukázala na to, že disciplinárne obvinená písaním notárskych zápisníc, ktoré sú uvedené vo vymedzených skutkoch nepoškodila práva tretích osôb, nekonala s úmyslom niekomu uškodiť. V podstate fakticky usporiadala reálny stav s právnym stavom. Vo vzťahu k navrhovanej pokute mala za to, že táto je neprimerane vysoká s tým, že nezohľadňuje skutočnosť že § 63 NP bol už zrušený a teda táto neplní preventívny charakter. Tiež poukázala na to, že predmetné notárske zápisnice obsahujú všetky podstatné náležitosti.

45. Disciplinárne obvinená na ústnom pojednávaní prečítala svoje vyjadrenie k danému disciplinárnemu návrhu, pričom toto s určitými zmenami týkajúcimi sa notárskej zápisnice uvedenej v bode 4 disciplinárneho návrhu zodpovedalo obsahu jej písomných vyjadrení (bližšie body 14 až 40 tohto rozhodnutia). Vo vzťahu k notárskej zápisnici uvedenej v bode 4 disciplinárneho návrhu opravila svoje vyjadrenie v tom, že číslom R II 205/78 - č.s. 295/78 nebola štátnym notárstvom registrovaná darovacia zmluva, ale dohoda o zriadení práva osobného užívania. Disciplinárne obvinená vo svojom vyjadrení tiež poukázala na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) napríklad rozhodnutie sp.zn. 4Cdo 120/2019.

46. Disciplinárne obvinená súdu krátkou cestou predložila nasledovné listiny: Ku N 330/2020 predložila „poskytnutie informácie z KN o nehnuteľnostiach parc.č. registra E 702/2 zo 04.01.2023, z ktorej vyplýva, že parcela, ktorá bola predmetom vydržania č. 702/102 nadväzuje na parc.č. 702/3, ktorá bola predmetom vydržania na základe notárskej záp. z roku 2008. Ďalej ku N 377/2020 predložila poskytnutie informácie z KN o nehnuteľnostiach k parc.č. C 514/4 a výpis LV XXX k.ú. L. a k tomu nadväzujúce listiny. Ku N 380/2020 predložila poskytnutie informácie z KN o nehnuteľnostiach k parc.č. C 1899/41 a informácie z mapy.

47. Disciplinárne obvinená na ústnom pojednávaní odpovedala aj na otázky členov senátu. Potvrdila, že používa pri svojej práci mapovú aplikáciu. Vo vzťahu k pozemku parcely E KN 5, katastrálne územie: U. (notárska zápisnica uvedená v bode 4 disciplinárneho návrhu) uviedla, že tento je súčasťou pôvodnej

parcely, pozemok nie je pod cestným telesom, je to parkovisko, na ktorom parkuje auto, pričom v čase keď vyhotovovala notársku zápisnicu tak nepreverovala, či toto parkovisko účastník aj skutočne využíva. Vysvetlila však, že parc.č. 1899/2 bola predmetom vyvlastnenia. K notárskej zápisnici N 371/2020 potvrdila, že v tejto nie je uvedený nadobúdaci titul, vychádzala z vyhlásení dotknutých vlastníkov, že medzi nimi došlo k zrušeniu podielového spoluvlastníctva vo vzťahu k tzv. americkým pozemkom. Na otázku, či si myslí, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom vydržania mohli byť predmetom žaloby o určenie, že patria do dedičstva po Z. Č. uviedla, že teoreticky áno. Vysvetlila, že účastník konania, ale disponoval zmluvou, na základe ktorej tieto pozemky nadobudli jeho matka a jeho teta, ktorá zomrela v USA, táto vec bola podľa jej názoru nesporná, nevidela dôvod, prečo by účastníka konania v danom prípade odkazovala na podanie žaloby s tým, že v konaní by mohli nastať aj komplikácie, keďže jedna z podielových spoluvlastníčok zomrela v USA. K notárskej zápisnici N 381/2020 zastala názor, že účastníčky boli dobromyseľné a to aj napriek tomu, že darovacia zmluva, ktorá mala byť uzatvorená v roku 1983 nebola registrovaná štátnym notárstvom a to z dôvodu, že T. Š. bola v danom čase maloletá.

48. Na otázku člena senátu smerujúcu na poverenú zástupkyňu navrhovateľa vo vzťahu k notárskej zápisnici uvedenej v bode 2 disciplinárneho návrhu, konkrétne, aký mal byť správny postup pri vyporiadaní vlastníctva, ktoré bolo predmetom vydržania táto odpovedala, že inštitút vydržania nemôže obchádzať dedičské konania a rovnako tiež konanie o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva. Preto zastala názor, že mala byť podaná takáto žaloba.

49. Na účely svojho rozhodnutia Najvyšší správny súd na ústnom pojednávaní vykonal v súlade s § 269 Trestného poriadku v spojení s § 4 disciplinárneho súdneho poriadku prečítaním, resp. prečítaním podstatného obsahu nasledovné listinné dôkazy :

Vo vzťahu k notárskej zápisnici N 330/2020

Notárska zápisnica napísaná dňa 26.11.2020, ktorým disciplinárne obvinená osvedčila vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva v prospech T. T.; Potvrdenie obce W. B. S. z 22.10.2020; Čestné vyhlásenie Y. W. z 22.10.2020, podpis bol úradne overený; Čestné vyhlásenie Y. X. z 22.10.2020, podpis bol úradne overený; Kópia pozemnoknižnej vložky č. 317; Notárska zápisnica z 29.04.2008, sp.zn. N 110/08; Výpis z LV č. XXXX; Úmrtý list Y. P.; Úmrtý list T. P..

Vo vzťahu k notárskej zápisnici N 371/2020

Notárska zápisnica napísaná dňa 14.12.2020, ktorým disciplinárne obvinená osvedčila vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva v prospech Ing. P. Č.; Potvrdenie obce P. Y. Z. XX.XX.XXXX; Čestné vyhlásenie Q. Č. z 20.07.2020, podpis bol úradne overený; Čestné vyhlásenie Y. I. z 20.07.2020, podpis bol úradne overený; Vyhlásenie dotknutého vlastníka - H. Č., podpis úradne overený dňa 20.07.2020; Vyhlásenie dotknutého vlastníka - T. I., podpis úradne overený dňa 10.10.2020; Úmrtý list H. Č.; Sobášny list - O. Č. a Z. W., manželstvo uzatvorené dňa 14.02.1927; Úmrtý list Z. Č., táto zomrela dňa 11.01.1993; Rodný list - P. Č.; Rodný list - H. Č.; Rodný list - T. Č.; Kúpno-odpredajná smluva z 03.07.1929; Kúpno-odpredajná Smluva z 22.04.1939.

Vo vzťahu k notárskej zápisnici N 377/2020

Notárska zápisnica napísaná dňa 14.12.2020, ktorým disciplinárne obvinená osvedčila vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva v prospech H. W.; Potvrdenie obce L. z 10.12.2020; Čestné vyhlásenie P. Š. z 10.12.2020, podpis bol úradne overený; Čestné vyhlásenie K. S. z 10.12.2020, podpis bol úradne overený; Výpis z pozemkovej knihy; Znalecký posudok - číslo spisu 8C 614-91 z 12.07.1992; Geometrický plán, číslo zákazky 8C 614/91; Rozsudok Okresného súdu v Humennom č.k. 8C 614/91-50 z 22.12.1992; Výpis z LV č. XXXX, k.ú. L. z 14.12.2020.

Vo vzťahu k notárskej zápisnici N 380/2020

Notárska zápisnica napísaná dňa 15.12.2020, ktorým disciplinárne obvinená osvedčila vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva v prospech Y. R.; Potvrdenie mesta Snina z 22.07.2020; Čestné vyhlásenie U. X. z 25.06.2020, podpis bol úradne overený; Čestné vyhlásenie T. G. z 25.06.2020, podpis bol úradne overený; Vyhlásenie dotknutého vlastníka z 22.06.2020; Dohoda z 18.08.1952; LV č. XXXX - parc. č. 5 o výmere 39 m²; LV č. XXXX, katastrálne územie: U.; informáciu z KN o nehnuteľnostiach k parc.č. C 1899/41 a informáciu z mapy.

Vo vzťahu k notárskej zápisnici N 381/2020

Notárska zápisnica napísaná dňa 15.12.2020, ktorým disciplinárne obvinená osvedčila vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva v prospech C. X. a T. Š.; Obec U. G. z 21.09.2020; Čestné prehlásenie Y.B. L., podpis overený 20.09.2020; Čestné prehlásenie T. X. z 18.09.2020, podpis úradne osvedčený; Geometrický plán z 04.08.2020; Vyhlásenie dotknutého vlastníka zo 16.09.2020, konkrétne T. Š., C. X., H. L., L. Š., s úradne osvedčenými podpismi.

50. V rámci záverečnej reči poverená zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že má za to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že disciplinárne obvinená sa dopustila vytýkaných disciplinárnych previnení a preto navrhla, aby Najvyšší správny súd rozhodol v zmysle preloženého disciplinárneho návrhu.

51. Obhajkyňa disciplinárne obvinenej v rámci záverečnej reči uviedla, že má za to, že disciplinárne obvinená dostatočne zreteľne zdôvodnila ako postupovala v jednotlivých prípadoch. Rovnako mala za to, že boli splnené zákonné podmienky vydržania. Uviedla, že v posudzovaných prípadoch neboli splnené podmienky na to, aby disciplinárne obvinená odmietla spísať notársku zápisnicu o vydržaní vlastníckeho práva. Mala za to, že disciplinárne obvinená bola povinná tieto spísať, nakoľko by inak účastníkom konania odňala ich právo. Rovnako mala za to, že v prípade disciplinárne obvinenej nedošlo k závažnému porušeniu povinnosti. Súčasne predložila záverečnú reč disciplinárne obvinenej dodajúc, že táto ju už v podstate v rámci svojho vyjadrenia v celom rozsahu uviedla a na nej zotrváva.

52. V predloženej záverečnej reči disciplinárne obvinená okrem iného uviedla, že ako notár pôsobí takmer 30 rokov v najvýchodnejšom cípe Slovenska, svoju prácu celý svoj profesijný život berie ako svoje poslanie, pričom jej poslaním je ľudom v tomto chudobnom regióne pomáhať. Poukázala tiež na to, že práca notára na vidieku je iná ako vo veľkom meste, tu okolnosti veľmi nedovoľujú byť radikálnym právnym puristom, na strane druhej dobré mravy a snaha dosiahnuť spravodlivosť rezonujú možno viac ako inde.

53. Disciplinárne obvinená právo posledného slova nevyužila.

V.

Skutkové zistenia a právne posúdenie veci

V. A Skutkové zistenia ku skutku 1

54. Disciplinárne obvinená na základe vyhlásenia účastníčky, že splnila podmienky podľa § 134 Občianskeho zákonníka spísala dňa 26. novembra 2020 notársku zápisnicu N 330/2020, ktorou osvedčila vyhlásenie účastníčky T. T., rod. P., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX W. B. S., o vydržaní vlastníckeho práva ku dňu 01.03.1983, k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, katastrálne územie: W.B. B. S., pod A parc. E-KN 702/102, orná pôda o výmere 499 m², pod B1 a B2 v celkovom podiele 1/1. Disciplinárne obvinená v notárskej zápisnici N 330/2020 okrem skutočností uvedených v bode 14 a 15 tohto rozhodnutia uviedla, že skutočnosti týkajúce sa splnenia podmienok vydržania vlastníckeho práva k

predmetnej nehnuteľnosti potvrdili aj dvaja vo veci nezaujatí svedkovia a to Y. W. a Y. X.. Rovnako obec W. B. S. vo svojom vyjadrení zo dňa 22.10.2022 vyhlásila, že nemá vedomosť o iných relevantných skutočnostiach, ktoré by mohli zásadným spôsobom ovplyvniť resp. by bránili vydaniu osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva v prospech T. T.. Rovnako obec W. B. S. potvrdila, že pozemok parcela E-KN č. 702/102 orná pôda o výmere 499 m² sa nachádza na hranici zastavaného územia podľa Územného plánu obce W. B. S.. Notárskou zápisnicou N 110/08 spísanou dňa 29. apríla 2008 bolo osvedčené vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva Y. T. a T. T. podľa § 134 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, parc.č. 702/3, orná pôda 982 m², podiel pod B1 v 1, pod B2 v 1. Z pozemnoknižnej vložky č. 317 vyplýva, že pôvodná parcela č. 702/3, z ktorej rozdelením vznikli dve parcely a to parcela č. 702/3 o výmere 982 m² (táto bola predmetom vydržania na základe notárskej zápisnice N 110/08) a parcela č. 702/ 102 o výmere 499 m² (táto bola predmetom vydržania na základe notárskej zápisnice N 330/2020) mala výmeru 1 532 m². Z kataster portálu - poskytnutie informácie z KN o nehnuteľnostiach vo vzťahu k parcele registra E 702/102, ktorú listinu predložila na ústnom pojednávaní disciplinárne obvinená vyplýva, že parcela E 702/102 (ktorá bola predmetom vydržania) nadväzuje na parcelu č. 702/3.

V. B Skutkové zistenia ku skutku 2

55. Disciplinárne obvinená na základe vyhlásenia účastníka, že splnil podmienky podľa § 134 Občianskeho zákonníka spísala dňa 14.12.2020 notársku zápisnicu N 371/2020, ktorou osvedčila vyhlásenie účastníka Ing. P. Č., rod. Č., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Z. Š., o vydržaní vlastníckeho práva ku dňu 22.04.1939, k nehnuteľnostiam - pozemkom zapísaným na LV č. XXX, katastrálne územie : P. Y., pod A parcely registra E evidované na mape určeného operátu, parcela E-KN 114, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 713 m², parcela E-KN 122/1, orná pôda o výmere 407 m², parcela E-KN 122/2, orná pôda o výmere 679 m², parcela E-KN 189, záhrada o výmere 438 m², pod B1, 2 a 3 v podiele 1/1. Disciplinárne obvinená v notárskej zápisnici N 371/2020 okrem skutočností uvedených v bode 20 až 23 tohto rozhodnutia uviedla, že skutočnosti týkajúce sa splnenia podmienok vydržania vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam potvrdili aj vo veci nezaujatí svedkovia Q. Č. a Y. I.. Rovnako uviedla, že tieto skutočnosti potvrdzujú aj H. Č., rod. Č. a T. I., rod. Č. dcéry Z. Č. rod. W. a netere T. U. rod. W. ako právni nástupcovia mimopozemnoknižných vlastníkov podielov v nehnuteľnostiach, keď vo vyhlásení dotknutých vlastníkov vyhlásili, že ich vlastnícke právo ako právnych nástupcov k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam je iba formálne, ich vlastnícke právo zápisom účastníka nie je nijako dotknuté a v skutočnosti tieto nehnuteľnosti dobromyseľne užíva Ing. P. Č.. Obsahom notárskeho spisu bol aj úmrtný list Z. Č., ktorá zomrela dňa XX. Y. XXXX, ako aj tzv. americké kúpnopredajné zmluvy. Disciplinárne obvinená na ústnom pojednávaní potvrdila, že v notárskej zápisnici N 371/2020 nie je uvedený nadobúdaci titul, rovnako pripustila, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom vydržania mohli byť predmetom žaloby o určenie, že tieto patria do dedičstva o Z. Č.. Súčasne však poukázala na komplikácie, ktoré v civilnom konaní mohli nastať.

V. C Skutkové zistenia ku skutku 3

56. Disciplinárne obvinená na základe vyhlásenia účastníčky, že splnila podmienky podľa § 134 Občianskeho zákonníka spísala dňa 14.12.2020 notársku zápisnicu N 377/2020, ktorou osvedčila vyhlásenie účastníčky H. W., rod. L., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX L., o vydržaní vlastníckeho práva ku dňu 01.01.1950, k nehnuteľnosti - pozemku zapísaného na LV č. XXXX, katastrálne územie: L., pod A parcely registra E evidovaného na mape určeného operátu, parc.č. 125, orná pôda o výmere 782 m², pod B1, 2, 3, 4 v celosti. Disciplinárne obvinená v notárskej zápisnici N 377/2020 okrem skutočností uvedených v bode 25 až 27 tohto rozhodnutia uviedla, že držba právneho predchodcu a následne aj účastníčky je minimálne od 50-tych rokov minulého storočia pokojná, dobromyseľná a nepretržitá, v obci boli a sú považovaní za vlastníkov. Ďalej uviedla, že skutočnosti týkajúce sa splnenia podmienok vydržania vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti potvrdili aj vo veci nezaujatí svedkovia P. Š. a K. S., ako aj

obec L.. Zo znaleckého posudku z 12. júla 1992 vypracovaného v rámci konania na Okresnom súde Humenné sp.zn. 8C 614/91, z ktorého záveru vyplýva, že rozdelenie spoluvlastníctva a určenia vlastníckeho práva k pozemkníčkovej parcele 126, zapísanej v zápisnici č. 6 katastrálne územie: L. má byť podľa overeného geometrického plánu tak, že parcela EN 514/2 - roľa o výmere 390 m² by patrila T. Š., parcela EN 514/3 - roľa o výmere 390 m² by patrila Y. J. a parcela EN 514/4 - roľa o výmere 780 m² by patrila H. W.. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. 8C 614/91 z 22. decembra 1992 vyplýva, že žalovaná v 6. rade (H. W.) je dedičkou podielu pod B12 po Š. L.Č. a teda parcela EN 514/4 vo výmere 780 m² patrí žalovanej v 6. rade. Toto konštatovanie sa však neprenieslo do výroku rozsudku a to z dôvodu, že H. W. nemala záujem na usporiadaní vlastníckeho práva v tej časti, čo jej patrí. Disciplinárne obvinená na ústnom pojednávaní predložila súdu informáciu z KN vo vzťahu k parcele registra C 514/4, z ktorej vyplýva, že parcela má výmeru 780 m², ide o ornú pôdu, parcela nie je evidovaná na liste vlastníctva, a tiež, že pozemok nie je zaradený do pôdneho fondu, a je umiestnený mimo zastavaného územia obce. Z potvrdenia obce L. z 10. decembra 2020 však vyplýva, že pozemok sa nachádza v zastavanom území obce.

V. D Skutkové zistenia ku skutku 4

57. Disciplinárne obvinená na základe vyhlásenia účastníka, že splnil podmienky podľa § 134 Občianskeho zákonníka spísala dňa 15.12.2020 notársku zápisnicu N 380/2020, ktorou osvedčila vyhlásenie účastníka Y. R., rod. R., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX U., o vydržaní vlastníckeho práva ku dňu 18.08.1952, k nehnuteľnosti - pozemok zapísaný na LV č. XXXX, katastrálne územie : U., pod A parc. E-KN 5 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 39 m², kde na podiel pripadá výmera 7 m², pod B10 v podiele 1/72-ina, pod B14 v podiele 1/24-ina, pod B15 v podiele 1/24-ina, pod B16 v podiele 1/24-ina, B17 v podiele 1/72-ina, pod B18 v podiele 1/72-ina, pod B19 v podiele 1/72-ina, čo predstavuje celkový podiel 13/72-ín. Disciplinárne obvinená v notárskej zápisnici N 380/2020 okrem skutočností uvedených v bode 29 až 31 tohto rozhodnutia uviedla, že z vyhlásení dotknutých vlastníkov vyplýva, že ich vlastnícke právo k vyššie uvedenej nehnuteľnosti je iba formálne, ich vlastnícke právo zápisom účastníka nie je dotknuté a v skutočnosti túto nehnuteľnosť užíva Y. R.. Na ústnom pojednávaní disciplinárne obvinená opravila svoje písomné vyjadrenie v tom, že číslom R II 205/78 - č.s. 295/78 nebola štátnym notárstvom registrovaná darovacia zmluva, ale dohoda o zriadení práva osobného užívania. Tiež vo vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti na otázku členov senátu uviedla, že predmetný pozemok je súčasťou pôvodnej parcely, pozemok nie je pod cestným telesom, je to parkovisko, na ktorom účastník parkuje auto, pričom v čase, keď vyhotovovala notársku zápisnicu tak nepreverovala, či parkovisko účastník skutočne užíva. Z informácie z mapy Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky je preukázané, že predmetný pozemok netvorí súčasť stavebného pozemku, na ktorom je postavený rodinný dom, ktorý od roku 1978 na základe darovacej zmluvy nadobudol účastník. Práve z informácie z mapy vyplýva, že rodinný dom je postavený na parcele č. 1899/6, pričom predmetná parcela E-KN 54 sa pri rodinnom dome nenachádza. Medzi rodinným domom účastníka a predmetnou parcelou sa nachádzajú ďalšie parcely a to parcela č. 1899/34, parcela č. 1899/33 (túto vlastní dcéra účastníka v bezpodielovom spoluvlastníctve), parcela č. 1899/35 (túto rovnako vlastní dcéra účastníka v bezpodielovom spoluvlastníctve) a parcela č. 1899/41 (túto vlastní dcéra účastníka v bezpodielovom spoluvlastníctve). Podľa vyjadrenia disciplinárne obvinenej účastník predmetné parcely previedol na svoju dcéru. Z uvedeného však vyplýva, že predmetný pozemok netvorí súčasť stavebného pozemku, na ktorom je postavený rodinný dom, ktorý užíva účastník.

V. E Skutkové zistenia ku skutku 5

58. Disciplinárne obvinená na základe vyhlásenia účastníčok, že splnili podmienky podľa § 134 Občianskeho zákonníka spísala dňa 15.12.2020 notársku zápisnicu N 381/2020, ktorou osvedčila vyhlásenie účastníčky C. X., rod. Č., narodenej 29.12.1963, trvale bytom 067 61 Stakčinska Roztoka a účastníčky T. Š., rod. Č., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX U., L. Y. XXXX/XX, o vydržaní vlastníckeho práva. Na základe notárskej zápisnice N 381/2020 bolo osvedčené vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva C. X. vo vzťahu k nehnuteľnostiam - pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území: U. G., parcela registra

„C“ parc. č. 568/8, TTP o výmere 526 m² a parcela č. 463/2 TTP o výmere 346 m², ktoré boli vytvorené GO-plánom vyhotoveným 4. augusta 2020 z pôvodnej parcely č. 463 zapísanej na LV č. XX, katastrálne územie : U. G. a z parcely č. 170/1 zapísanej na LV č. XXX, katastrálne územie : U. G.. Na základe notárskej zápisnice N 381/2020 bolo ďalej osvedčené vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva T. Š. vo vzťahu k nehnuteľnosti - pozemku nachádzajúceho sa v katastrálnom území: U. G., parcela registra „C“ č. 463/1 TTP o výmere 4 881 m², ktorá parcela bola vytvorená GO-plánom vyhotoveným 4. augusta 2020 z pôvodnej parcely č. 463 zapísanej na LV č. XX. Disciplinárne obvinená v notárskej zápisnici N 381/2020 okrem skutočností uvedených v bode 33 až 38 tohto rozhodnutia uviedla, že tieto skutočnosti potvrdili aj dvaja vo veci nezaujatí svedkovia a to Y. L. a T. X., ako aj spoluvlastníci vedení na LV č. XX, katastrálne územie: Stakčínska Roztoka, ktorí súčasne vyhlásili, že ich vlastnícke právo k novovytvoreným nehnuteľnostiam je iba formálne, ich vlastnícke právo zápisom účastníčok nie je dotknuté. Na ústnom pojednávaní disciplinárne obvinená k notárskej zápisnici N 381/2020 zastala názor, že účastníčky boli dobromyseľné a to napriek tomu, že darovacia zmluva, ktorá mala byť uzatvorená v roku 1983 nebola registrovaná štátnym notárstvom a to z dôvodu, že T. Š. bola v danom čase maloletá.

V.F Právne posúdenie skutkov

59. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že skutky sa stali v podstate tak, ako je opísané v disciplinárnom návrhu. Z vykonaných dôkazov (najmä obsahy jednotlivých notárskych zápisníc) je zrejmé, aké vyhlásenie jednotliví účastníci pred disciplinárne obvinenou urobili a aké listiny jej predložili.

60. Podľa § 3 ods. 1 písm. b) Notárskeho poriadku je notárskou činnosťou okrem iného osvedčovanie právne významných skutočností (§ 56 až 64), pričom listiny vyhotovené v rámci notárskej činnosti sa v zmysle § 3 ods. 4 Notárskeho poriadku označujú ako tzv. notárske listiny a sú verejnými listinami. Podľa § 56 ods. 1 písm. g) Notárskeho poriadku v znení účinnom do 30. apríla 2021 notár na žiadosť účastníka osvedčoval skutočnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre uplatnenie práv alebo ktorými by mohli byť spôsobené právne následky; vydával medzi iným aj osvedčenie o vyhlásení o vydržaní.

61. Podľa § 63 ods. 1 Notárskeho poriadku v citovanom znení sa osvedčenie o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydávalo formou notárskej zápisnice a okrem všeobecných náležitostí notárskej zápisnice muselo obsahovať vyhlásenie účastníka, že splnil podmienky vydržania podľa osobitného predpisu (odkaz na § 134 Občianskeho zákonníka), najmä okolnosti odôvodňujúce začatie oprávnenej držby, trvanie a nepretržitosť držby [písm. a)]. Účastník bol povinný doložiť k vyhláseniu listiny podrobne ustanovené v § 63 ods. 1 písm. a) prvom až treťom bode Notárskeho poriadku. Podľa § 63 ods. 1 písm. c) Notárskeho poriadku musela takáto notárska zápisnica obsahovať aj uvedenie dňa, ktorým účastník nadobudol vydržaním vlastnícke právo k nehnuteľnosti.

62. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. januára 1992 sa oprávnený držiteľ stáva vlastníkom nehnuteľnosti, ak ju má nepretržite v držbe po dobu desať rokov. Držiteľ veci je podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávneným držiteľom, ak je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec patrí. Podľa ustálenej judikatúry najvyššieho súdu dobromyseľnosť znamená, že držiteľ je ohľadne existencie svojho práva v omyle. Posúdenie, či držiteľ je alebo nie je dobromyseľný, treba hodnotiť vždy objektívne, a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) účastníka, a vždy treba brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal, resp. nemohol mať po celú vydržaciú dobu dôvodné pochybnosti o tom, že vec mu patrí. O dobromyseľnosti totiž možno hovoriť len vtedy, ak omyl držiteľa je ospravedliteľný. O taký omyl ide vtedy, ak k nemu došlo napriek tomu, že mýliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti od každého požadovať. Taký omyl môže byť tak skutkový, ako aj právny. Právny omyl môže spočívať v neznalosti alebo v neúplnej znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a z toho vyplývajúceho nesprávneho posúdenia právnych následkov právnych skutočností. Zásadne nie je ospravedliteľný právny omyl vychádzajúci z neznalosti jednoznačne formulovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka platného

v čase, kedy sa držiteľ ujal držby. V dôsledku toho už judikatúra zdôraznila, že dobromyseľným nemôže byť držiteľ, ktorý do držby vstúpil za účinnosti Občianskeho zákonníka účinného do 31. decembra 1991 na základe zmluvy o prevode nehnuteľností, ktorá v rozpore s ustanovením § 134 ods. 2 nebola registrovaná štátnym notárstvom (uznesenie najvyššieho súdu sp.zn. 4 Cdo 283/2009, R 73/2015), alebo na základe zmluvy, ktorá nebola uzatvorená v písomnej forme (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 361/2012, R 74/2015). Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ústavný súd“) vo vzťahu k tejto judikatúre vo veľmi špecifickej veci, ktorú riešil, doplnil, že pri ústavne konformnom výklade dobromyseľnosti držby treba skúmať, či držiteľ mohol byť objektívne presvedčený o tom, že držanú vec poctivým spôsobom nadobudol, a nie je vždy rozhodujúce, že nespĺnil zákonné podmienky. Za poctivý spôsob nadobudnutia treba považovať také nadobudnutie, ktoré je v súlade s dobrými mravmi. Spravidla je preto rozhodujúce, že držiteľ za držanú vec zaplatil dohodnutú sumu, prípadne poskytol iné dohodnuté plnenie, alebo preukázateľne išlo o dar ako bezodplatné plnenie (nález sp.zn. II. ÚS 484/2015, č. 48/2018 Zbierky nálezov a uznesení) [rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu sp.zn. 31D/1/2022 z 11. októbra 2022 bod 31].

63. Z ustanovenia § 63 Notárskeho poriadku v znení účinnom do 30. apríla 2021 tak vyplývalo, že predmetom osvedčovania notára bolo vyhlásenie účastníka o tom, že splnil podmienky vydržania, ktoré boli upravené v ustanovení § 134 Občianskeho zákonníka. Podľa § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku pri výkone notárskej činnosti je notár povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a je povinný odmietnuť vykonať požadovaný úkon, ak je zjavné, že úkon odporuje zákonu, obchádza zákon, prieči sa dobrým mravom alebo ak vykonanie úkonu osobitný zákon zveril inému orgánu verejnej moci. Citované ustanovenie sa týka všeobecne všetkých úkonov notárskej činnosti, teda aj osvedčovania právne významnej skutočnosti - vyhlásenia o vydržaní v zmysle § 3 ods. 2 písm. b) v spojení s § 56 ods. 1 písm. g) a § 63 Notárskeho poriadku. Notár podľa týchto ustanovení osvedčoval vyhlásenie účastníka, že splnil podmienky vydržania podľa § 134 Občianskeho zákonníka, a toto vyhlásenie muselo obsahovať najmä okolnosti odôvodňujúce začatie oprávnenej držby, trvanie a nepretržitosť držby v zmysle § 130 Občianskeho zákonníka. Notár tak musel pred spísaním notárskej zápisnice o osvedčení tohto vyhlásenia s odbornou starostlivosťou (cit. § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku) preskúmať, či toto vyhlásenie účastníka obsahuje opis takých okolností, ktoré boli spôsobilé založiť účastníkovu dobromyseľnú držbu v zmysle citovaných § 130 a 134 Občianskeho zákonníka tak, ako to vyplýva z citovanej judikatúry. Ak vyhlásenie účastníka takéto konkrétne okolnosti neobsahovalo, znamenalo to, že z jeho vyhlásenia nie je zrejmé, že splnil podmienky vydržania, a teda že jeho vyhlásenie odporuje predpokladom uvedeným v § 134 Občianskeho zákonníka. V takom prípade bol notár podľa citovaného § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku povinný odmietnuť úkon - spísanie notárskej zápisnice, pretože spísanie zápisnice o vyhlásení, z ktorého nie sú zrejmé okolnosti, ktoré mali viesť k vydržaniu, by odporovalo citovanému § 63 ods. 1 Notárskeho poriadku v spojení s § 134 Občianskeho zákonníka (porov. zhodne rozhodnutie tunajšieho súdu sp.zn. 31 D 2/2022, ale podobne napríklad aj rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 5Asan/16/2020 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Asan/8/2020) [rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu sp.zn. 31D/1/2022 z 11. októbra 2022 bod 32].

64. S poukazom na vyššie uvedené zostáva dodať, že ustanovenie § 63 ods. 1 písm. a) Notárskeho poriadku výslovne predpokladá, že tým, kto vydržal vlastnícke právo, je účastník, ktorý robí toto vyhlásenie a ktorého vyhlásenie má notár osvedčiť (porov. formuláciu „vyhlásenie účastníka, že splnil podmienky vydržania...“). Z pohľadu § 134 Občianskeho zákonníka je teda dôležité, že tam ustanovené podmienky musel splniť práve ten, kto toto vyhlásenie pred notárom robí; teda práve ten musel byť oprávneným držiteľom počas zákonom ustanovenej doby. Ustanovenie § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka do tejto doby započíta aj dobu, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. Uvedené ustanovenia však nadobudli účinnosť až 1. januára 1992. Až do 31. decembra 1991 ustanovenie § 135a ods. 2 Občianskeho zákonníka účinné od 1. apríla 1983 ustanovovalo, že ak má občan pozemok nepretržite v držbe v zmysle § 132a ods. 1 (t. j. dobromyseľnej) 10 rokov, nadobúda vlastníctvo k pozemku štát a občan nadobúda právo, aby sa s ním uzavrela dohoda o osobnom užívaní pozemku. V nadväznosti na to § 872 ods. 6 Občianskeho zákonníka ustanovil, že ak ide o vydržanie vlastníckeho práva k pozemku, kde na základe predpisov účinných do 31. decembra 1991 bolo možné nadobudnúť len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemku, môže

si oprávnená osoba započítať čas, po ktorý jej právny predchodca mal pozemok nepretržite v držbe aj pred 1. januárom 1992. Citované ustanovenia však upravovali len možnosť započítať si určitú dobu do desaťročnej doby ustanovenej v § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tým splniť podmienku vydržania podľa citovaného ustanovenia. Nevyplyva z nich však možnosť akéhosi „režazenia vydržaní“, teda záveru, že ak podmienky vydržania boli už splnené u právneho predchodcu, je držba právneho nástupcu automaticky oprávnená z rovnakých dôvodov, kvôli ktorým bola oprávnená u právneho predchodcu, a môže ňo viesť k opätovnému vydržaniu veci. Naopak, oprávnenosť držby každého z držiteľov je potrebné posudzovať samostatne [rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu sp.zn. 31D/1/2022 z 11. októbra 2022 bod 33].

65. Najvyšší správny súd dáva disciplinárne obvinenej do pozornosti, že notár síce nezodpovedá za „pravdivosť“ vyhlásenia účastníka o vydržaní, avšak to neznamená, že musí osvedčiť každé jedno takéto vyhlásenie bez ohľadu na to, či jeho obsah dostatočne osvedčuje to, že účastníkom tvrdená držba bola aj držbou oprávnenou.

66. Skutočnosti uvádzané vo vyhláseniach účastníkov, na základe ktorých disciplinárne obvinená spísala notárske zápisnice č. N 371/2020, N 377/2020, N 380/2020 a N 381/2020, však z dôvodov, ktoré sú podrobne rozobraté v predošlých odsekoch, celkom zjavne vylučovali záver, že držba týchto účastníkov sa zakladá na (ospravedlniteľnom) omyle, ktorý by zakladal ich dobromyseľnosť o tom, že sú vlastníkami držaných pozemkov. Skutočnosti uvedené v týchto vyhláseniach vylučovali, aby ich držba spĺňala podmienky oprávnenej držby v zmysle § 130 Občianskeho zákonníka a mohla viesť k vydržaniu podľa jeho § 134. Disciplinárne obvinená ako notár, ktorému zákon zveril osobitné oprávnenie vykonávať notársku činnosť (§ 2 Notárskeho poriadku), pri zachovaní odbornej starostlivosti v zmysle § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku mala a mohla zistiť, že účastníci na základe nimi tvrdených skutočností nemohli nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním dotknutých pozemkov. V dôsledku toho tak mala a mohla zistiť, že ich vyhlásenie odporuje ustanoveniam § 130 a 134 Občianskeho zákonníka, a tak bola podľa § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku povinná odmietnuť spísať toto vyhlásenie vo forme notárskej zápisnice v zmysle § 63 ods. 1 Notárskeho poriadku. Tým, že tak neurobila a spísala ich, porušila ustanovenie § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku.

67. Konkrétne pokiaľ ide o notársku zápisnicu N 371/2020 účastník Ing. P. Č. nemohol byť dobromyseľný, že mu predmetné tzv. americké pozemky patria, nakoľko si musel byť vedomý, že tieto sú minimálne v podielovom spoluvlastníctve, samozrejme za predpokladu úspešnosti určovacej žaloby, že pozemky patria do dedičstva po Z. Č., matky účastníka a H. Č. a T. I.. Práve s poukazom na uvedené je preto pochopiteľné, že v predmetnej notárskej zápisnici absentoval nadobúdaci titul, od ktorého by účastník odvodzoval začatie oprávnenej držby.

68. Ďalej pokiaľ ide o notársku zápisnicu N 377/2020 účastníčka H. W. odvodila svoju dobromyseľnosť z titulu právneho nástupníctva po svojom otcovi Š. L., a to aj s odkazom na odôvodnenie citovaného rozsudku Okresného súdu Humenné, ktorom bolo skonštatované, že H. W. je dedičkou podielu pod B12 po Š. L., lebo dedila pod D 675/84. Uvedené však pre posúdenie splnenia podmienok vydržania podľa § 134 v spojení s § 130 Občianskeho zákonníka nie je relevantné, nakoľko toto konštatovanie sa z dôvodu na strane H. W. nepremietlo do výroku rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. 8C/614/91 z 22. decembra 1992. To súčasne znamená, že na základe predmetného rozsudku sa H. W. vlastníčkou pozemku nestala. Disciplinárne obvinená v notárskej zápisnici skonštatoval, že vlastnícke právo H. W. je odvodené od jej právneho predchodcu - otca Š. L., ktorého je jediným potomkom a ktorý bol mimopozemnoknižným vlastníkom pozemku. Preto dotknutý pozemok mal byť predmetom dedičského konania, resp. dodatočného dedičského konania po Š. L..

69. Vo vzťahu k spísaniu notárskej zápisnice N 380/2020 je potrebné uviesť, že účastník Y. R. nemohol byť dobromyseľný, že mu pozemok zapísaný na LV č. XXXX, katastrálne územie: U., parcela E-KN 5 patrí, keďže mal vedomosť o tom, že z dôvodu vyvlastňovacieho konania za účelom zriadenia IBV, stará matka

účastníka práve v snahe predísť vyvlastneniu pozemku požiadala o vysporiadanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a následne v roku 1978 darovacou zmluvou pozemky C KN 1899/6, C KN 1899/34, C KN 1899/33 a C KN 1899/35 (celková výmera 772 m²) darovala Y. R.. Vzhľadom však na vtedajší platný právny stav, predmetom prevodu za účelom tzv. IBV nemohol byť pozemok vo výmere väčší ako 800 m². Teda účastník si musel byť vedomý, že predmetnou darovacou zmluvou nemohlo byť prevedené vlastnícke právo aj k predmetnej parcele (o výmere 39 m²) a to práve z dôvodu, že by došlo k prekročeniu povolenej výmery 800 m². Navyiac treba ešte uviesť, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že predmetný pozemok nie je súčasťou stavebného pozemku, na ktorom je postavený rodinný dom. Bolo preukázané, že ide o parkovisko (bližšie bod 57 rozhodnutia), pričom disciplinárne obvinená ani nezistovala, či účastník konania parkovisko aj reálne užíva.

70. Pokiaľ ide o spísanie notárskej zápisnice N 381/2020, disciplinárny senát zastal názor, že podmienky vydržania v zmysle ustanovenia § 134 Občianskeho zákonníka neboli rovnako splnené, nakoľko účastnícky odvodzovali svoju dobromyseľnosť od darovacej zmluvy, ktorá ale z dôvodu neplnoletosti T. Š. nebola registrovaná štátnym notárstvom. Účastnícky teda nemohli byť presvedčené o tom, že im predmetné nehnuteľnosti vlastnícky patria.

71. Pokiaľ však ide o notársku zápisnicu N 330/2020, účastníčka T. T., disciplinárny senát zastal názor, že disciplinárne obvinená nemala dôvod odmietnuť jej spísanie. V danom prípade disciplinárny senát zastal názor, že minimálne od spísania notárskej zápisnice N 110/2008, ktorou bolo osvedčené vydržanie vlastníckeho práva k parcele č. 702/3, orná pôda o výmere 982 m², bola účastníčka dobromyseľná, že jej patrí aj vlastnícke právo k pozemku parcely č. 702/102, ktorého sa notárska zápisnica N 330/2020 týkala a to z dôvodu, že pôvodná parcela, ktorá bola neskôr rozdelená, bola označená práve ako parcela č. 702/3, pričom táto parcela priamo nadväzuje na parcelu č. 702/112 (bližšie bod 54 rozhodnutia). Preto disciplinárny senát vo vzťahu k skutku 1 disciplinárneho návrhu disciplinárne obvinenú podľa § 34 ods. 2 písm. b) disciplinárneho súdneho poriadku oslobodil, pretože skutok, ktorého sa disciplinárne obvinená dopustila nie je disciplinárnym previnením.

72. Podľa § 91 ods. 1 Notárskeho poriadku, je disciplinárnym previnením okrem iného zavinené závažné alebo opätovné porušenie povinností pri výkone činnosti notára vyplývajúcich z tohto zákona. Zo skutkového stavu vyplýva, že disciplinárne obvinená sa porušenia ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku dopustila už v období október 2018 - október 2019, o ktorej skutočnosti svedčí rozhodnutie disciplinárnej komisie Notárskej komory Slovenskej republiky sp.zn. DK 4/2021 z 10. mája 2022, právoplatné dňa 29. júna 2022 voči ktorému disciplinárne obvinená správnu žalobu nepodala. Uvedenú skutočnosť disciplinárne obvinená potvrdila na ústnom pojednávaní. Okrem toho samotné spísanie notárskej zápisnice podľa § 63 Notárskeho poriadku v prípade, ak na jej spísanie neboli splnené zákonné podmienky, treba považovať za závažné porušenie povinnosti notára. Notárska zápisnica je podľa ustanovenia § 3 ods. 4 Notárskeho poriadku verejnou listinou, ktorá má nielen zvýšenú dôkaznú moc v civilnom sporovom konaní (porov. § 205 Civilného sporového poriadku), ale výslovne je aj verejnou listinou podľa § 8 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a zápisoch vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov. Práva osvedčené takýmito verejnými listinami sa podľa § 34 ods. 1 katastrálneho zákona zapisovali do katastra záznamom. Spísanie notárskej zápisnice podľa § 63 Notárskeho poriadku tak umožňovalo, aby ten, koho vyhlásenie o vydržaní v nej bolo osvedčené, bol priamo zapísaný na list vlastníctva so všetkými dôsledkami, ktoré z toho vyplývali (napr. hodnovernosť a záväznosť takto zapísaného údajá podľa § 70 katastrálneho zákona). Spísanie notárskej zápisnice podľa § 63 Notárskeho poriadku tak malo následky aj na práva tretích osôb, ktorých uplatňovanie sa im týmto spôsobom sťažilo. Porušenie povinnosti notára, ktoré viedlo k takýmto dôsledkom, treba podľa najvyššieho správneho súdu považovať vždy za závažné. Toto porušenie disciplinárne obvinená aj zavinila, a to minimálne vo forme nevedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. b) Trestného zákona analogicky, keď disciplinárne obvinená mala a mohla vedieť, že vyhlásenia jednotlivých účastníkov pokiaľ ide o skutky 2 až 5 neobsahujú také skutočnosti, ktoré umožňujú urobiť záver o ich oprávnenej držbe a vydržaní § 130 a

134 Občianskeho zákonníka, a preto ich vyhlásenia nezodpovedajú požiadavke § 63 ods. 1 písm. a) Notárskeho poriadku [rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 31D/1/2022 z 11. októbra 2022 bod 41]. Preto disciplinárny senát postupom podľa § 34 ods. 1 disciplinárneho súdneho poriadku uznal disciplinárne obvinenú za vinnú zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 91 ods. 1 prvej vety Notárskeho poriadku a to vo vzťahu k skutkom uvedeným v bodoch 2 až 5 disciplinárneho návrhu.

V. G Disciplinárne opatrenie

73. Podľa § 91 ods. 2 Notárskeho poriadku v znení účinnom v rozhodnom čase za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie, ktorým podľa § 91 ods. 3 sú a) písomné pokarhanie, b) peňažná pokuta až do výšky 3.300 eur, c) pozastavenie výkonu notárskeho úradu na dobu najmenej dvoch mesiacov a najviac 24 mesiacov a d) zbavenie notárskeho úradu. Notársky poriadok v citovanom znení však neupravoval otázku, na čo treba prihliadať pri ukladaní disciplinárnych opatrení, ani otázku, ako treba postupovať pri ukladaní disciplinárnych opatrení za viacero disciplinárnych previnení. Určité pravidlo v tomto smere obsahoval len disciplinárny poriadok notárskej komory v čl. 3 ods. 2, ktorý v podstate ustanovoval, že za disciplinárne previnenia prerokúvané v jednom disciplinárnom konaní sa ukladá jedno spoločné disciplinárne opatrenie. Disciplinárny poriadok však podľa § 34 ods. 3 Notárskeho poriadku upravoval len konanie a rozhodovanie disciplinárne komisie notárskej komory, a tak jeho ustanovenia nie sú priamo použiteľné v konaní pred najvyšším správnym súdom [rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu sp.zn. 31D/1/2022 z 11. októbra 2022 bod 42].

74. S účinnosťou od 1. decembra 2021 však bolo zmenené ustanovenie § 93 ods. 1 Notárskeho poriadku tak, že pri posudzovaní disciplinárne zodpovednosti notárov sa má primerane použiť všeobecná časť Trestného zákona. Podľa jeho ustanovenia § 2 ods. 1 platí, že ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel' priaznivejší. Aj toto ustanovenie je zaradené do všeobecnej časti Trestného zákona, a tak ho od 1. decembra 2021 treba použiť aj na disciplinárnu zodpovednosť notára. Aj pri ukladaní disciplinárnych opatrení tak treba skúmať, ktorý zo zákonov účinných v čase medzi spáchaním disciplinárneho previnenia a rozhodovaním o ňom je pre disciplinárne obvineného priaznivejší. Dôsledkom ustanovenia § 93 ods. 1 Notárskeho poriadku od 1. decembra 2021 však je nielen použitie § 2 ods. 1, ale aj ustanovenia § 41 a 42 Trestného zákona, ktoré upravujú ukládanie úhrnného a súhrnného trestu. Z § 41 ods. 1 Trestného zákona pre disciplinárne konanie zásadne platí, že ak súd odsudzuje páchatel'a (disciplinárne obvineného) za dve alebo viac disciplinárnych previnení, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na disciplinárne previnenie z nich najprísnejšie trestné. Citované ustanovenie tak znamená, že najneskôr od 1. decembra 2021 za viacero disciplinárnych previnení nemožno uložiť viacero disciplinárnych opatrení, ale len jedno úhrnné. Najneskôr od tohto okamihu tak treba podľa ustanovení o úhrnnom treste (disciplinárnom opatrení) ukladať aj disciplinárne opatrenia za viacero disciplinárnych previnení. Takáto úprava je tak najneskôr od 1. decembra 2021 (teda od okamihu medzi spáchaním tu prejednávaných disciplinárnych previnení a vyhlásením disciplinárneho rozhodnutia) pre disciplinárne obvinenú priaznivejšia než prípadné uloženie viacerých samostatných disciplinárnych opatrení, a preto ju podľa cit. § 2 ods. 1 Trestného zákona treba použiť aj v tu prejednávanej veci [rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu sp.zn. 31D/1/2022 z 11. októbra 2022 bod 43].

75. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia najvyšší správny súd zohľadnil jednak charakter disciplinárnych previnení (bližšie bod 72 rozhodnutia), ako aj skutočnosť, že disciplinárne obvinená bola rozhodnutím disciplinárnej komisie Notárskej komory Slovenskej republiky sp.zn. DK 4/2021 z 10. mája 2022 právoplatne uznaná za vinnú za spísanie šesť notárskych zápisníc, ktorými osvedčila vyhlásenie účastníkov o vydržaní vlastníckeho práva. Ďalej zohľadnil skutočnosť, že v disciplinárnom konaní nebolo preukázané a ani navrhovateľkou tvrdené, že by spísaním predmetných notárskych zápisníc boli dotknuté práva tretích osôb. Pochopiteľne zohľadnil aj skutočnosť, že vo vzťahu k prvému skutku bola disciplinárne obvinená oslobodená. Nemohol však prihliadnuť na tvrdenie disciplinárne obvinenej, že jej poslaním je ľuďom v

chudobnom regióne pomáhať, že jej práca na vidieku je iná ako vo veľkom meste, nakoľko ako notár má povinnosť postupovať pri notárskej činnosťou s odbornou starostlivosťou, a ako notár je povinná odmietnuť vykonať požadovaný úkon, ak je zjavné, že úkon odporuje zákonu, obchádza zákon, alebo sa prieči dobrým mravom. Uvedené preukázateľne nastalo práve vo vzťahu k skutkom 2 až 5. Pre túto skutočnosť nemohol disciplinárny senát prihliadať ani na argument, že disciplinárne opatrenie z dôvodu vypustenia ustanovenia § 63 Notárskeho poriadku nemôže plniť preventívnu funkciu uloženú sankcie. S poukazom na uvedené mal disciplinárny senát za to, že peňažná pokuta vo výške 1 400 eur (ako úhrnné disciplinárne opatrenie) je za preukázané disciplinárne previnenia dostatočná, pričom hlavným účelom jej uloženia v danej výške bolo odradiť disciplinárne obvinenú od porušovania ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku v budúcnosti.

76. Záverom disciplinárny senát v súvislosti s prihladením na predchádzajúce právoplatné rozhodnutie disciplinárnej komisie Notárskej komory SR ešte dodáva, že Notársky poriadok v znení do 30. novembra 2021 neobsahoval žiadne ustanovenie o zahľadení disciplinárneho postihu. Takéto ustanovenie bolo do Notárskeho poriadku vložené s účinnosťou od 1. decembra 2021. Konkrétne ide o § 92a Notárskeho poriadku, v súlade s ktorým sa na účely disciplinárnej zodpovednosti hľadá na notára, ako keby nebol za disciplinárne previnenie postihnutý a to po uplynutí piatich rokov od právoplatnosti disciplinárneho rozhodnutia o uložení disciplinárneho opatrenia, pričom pokiaľ výkon disciplinárneho opatrenia v tejto lehote (v lehote piatich rokov) neskončil, disciplinárny postih sa zahľadzuje vykonaním disciplinárneho opatrenia. S poukazom na uvedené sa na disciplinárne obvinenú nemohlo hľadiť ako na nepostihnutú, keďže od právoplatnosti disciplinárneho rozhodnutia t.j. od 29. júna 2022 do rozhodnutia disciplinárneho senátu, lehota piatich rokov neuplynula.

VI.

Záver

77. Na základe týchto skutočností najvyšší správny súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. O náhrade trov disciplinárneho konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že disciplinárne obvinenej, ktorú v štyroch z piatich skutkov uznal za vinnú (disciplinárne obvinená bola teda úspešná len v nepatrnej časti) uložil podľa § 38 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku povinnosť nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania paušálnou sumou vo výške stanovenej v § 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 434/2021 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov disciplinárneho konania.

78. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 5:0.

Poučenie :